

De värdelösa munnarna

Med Sigrid Holmwood, Moa Franzén/Kajsa Wadhia/Tove Salmgren, Django Giambanco, Åsa Norman, Linda Persson, Jannica Sandström

I år firar Art Lab Gnesta 10 år, men istället för att sammanfatta just de åren, vänder vi blicken många hundra år tillbaka. I utställningen *De värdelösa munnarna* samlas konstverk som föreslår andra sätt göra historia och erbjuder möjligheter till både motstånd, underkastelse och upprättelse.

Utställningens titel är lånad från pjäsen *Les Bouches inutiles*, som utspelar sig i en belägrad stad i Flandern under 1300-talet där stadens styrande män beslutar sig för att offra kvinnor och barn när svälten rycker allt närmre. Pjäsen skrevs av den franska filosofen Simone de Beauvoir under nazisternas ockupation av Frankrike 1943 och har inspirerat oss till att spegla vår tid i en annan, att undersöka hur det historiska tänkandet och den fria spekuleringen kan ge oss nya verktyg att röra oss vidare genom tiden.

I entrén visas Åsa Normans videoverk *Mechthilds kläder*: här placeras medeltidsmystikern Mechthild från Magdeburg i en samtid när vi ser en kvinna utföra vardagliga sysslor iklädd en medeltida dräkt. Verket producerades 2019 i Art Lab Gnestas residency inför konstnärens soloutställning *Solen skiner olika beroende på vädret* som undersökte ett par faktiska och fiktiva kvinnors strategier för att skapa utrymme för att kunna arbeta och leva fria från mäns kontroll under 1200-talet. Intill videon hänger utvecklade skisser av medeltida plagg sedda uppifrån, som kartor över en annan tid. Bland det sköra silkespappret, plastpärlorna och de digitalprintade tygerna aktualiseras relationen till den kroppsliga erfarenheten, något som Mechthild i sina skrifter alltid satte i centrum.

Kunskapen finns också bortom orden, något som även aktualiseras i ljudverket *From a throat of flesh* av Moa Franzén, Tove Salmgren och Kajsa Wadhia. Ur det mörka rummet hörs bröl, brummanden och nynnningar, läten som genomljuder samtliga av utställningens rum. I verket undersöker konstnärerna rösten bortom språket, och bildar en polyfoni av läten som använts för att kategorisera människor som barbariska, brutala och hysteriska.

En ensam fot sticker upp ur väskan på kvinnans rygg i målningen *Cannibal Peasant*. I Sigrid Holmwoods folkkonstinspirerade målningar och textila tryck utgör bondekvinna ett motstånd till idéer om framsteg i västerländsk modernitet. "Bonden" har i västeuropeisk kultur blivit ett nedsättande uttryck som representerar det förflutna. Bondekvinnans position och möjligheter förändrades våldsamt genom 1500- och 1600-talets häxprocesser, för att ge plats åt den nya världen och dess kapitaliska ordning. En patriarkal värld där kvinnor förlorade inflytande över sin sociala position och där deras arbete förblev obetalt. Än idag finns det fortfarande miljoner bönder som står i konflikt med det modernitetens fört med sig. Influerad av bl a ursprungssamerikanska traditioner låter Holmwood det konstnärliga arbetet sträcka sig in i framställningen av egna växtpigment och dess botaniska bakgrunder.

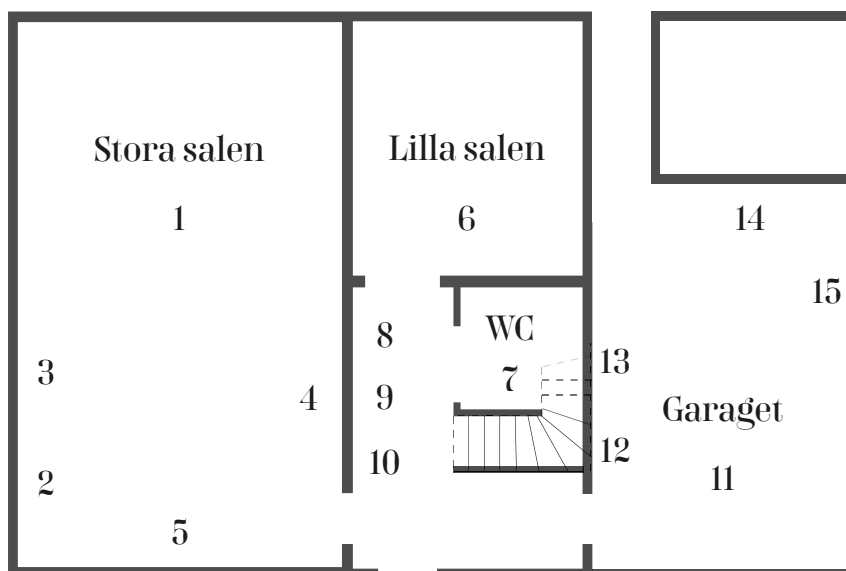
I stora salen vilar Django Giambancos tre meter höga *Mjukt beskriver* hårt på tjocka kuddar, och tycks vilja tala om minne, konst och tid. Skulpturen är ett monumentalt möte mellan ull och memory foam, som präglats in med hjälp av delar av en äldre, och hårdare, relief. Här anas ett motiv av människor i draperade kläder där några möjligtvis yngre karaktärer verkar sitta och lyssna till de äldre, men vi får aldrig hela bilden. Verket har sammanfogats av material från den gotländska gård där konstnären växte upp, både sådant som lämnats av tidigare ägare och material som finns där idag.

I det omfattande arbetet *To Breathe Through The Bones Of The Dead* har Linda Persson arbetat med minnet av de kvinnor som anklagades, torterades och dödades under häxprocesserna i Småland 1550-1626. Flera av verken är gjorda i munblåst glas, som i *The Last Breaths* där glasets form påminner om lungor för att representera åtta av dessa kvinnors sista andetag. I *The Naming* är deras namn inetsade för hand på lysande små glasbubblor. Bland verken återkommer uråldriga symboler som sägs skydda mot häxeri och trolldom, men som konstnären nu etsat och stämplat in i glasverken, som för att skydda de anklagade kvinnorna. I anklagelserna sades det ofta att dessa kvinnor stod i särskild förbindelse med djur: de hade setts ridna nakna på en varg, eller framkallat mängder av ormar om söndagarna istället för att besöka kyrkan. Under den laserade plywooden där glasflaskorna i *The Last Breaths* vilar väntar porslinsormarna, som om de vore på väg ut i rummet.

I Jannica Sandströms bildvärld har kvinnorna och djuren, både de fiktiva och de mer faktiska, sammanflätats i hybrida kroppar som tycks vilja expandera förståelsen av vad en människa kan vara. Vanligtvis är bilderna intatuerade på människors kroppar, men här visas de i form av gnuggisar, temporära tatueringar, för besökaren att använda på sin egen kropp.

Spekulationen har väglett Art Lab Gnesta sedan vi öppnade dörrarna i oktober 2011 och med hjälp av den har vi ställt frågor om världens beskaffenhet, inte bara om hur den är eller har varit, utan också hur den skulle kunna vara bli. I en tid när den fria konstens nyttovärde ifrågasätts fortsätter vi att göra plats åt det undersökande, potentiella och spekulativa. De värdelösa munnarna har talat.

Caroline Malmström, curator

Stora salen

1. Mjukt beskriver hårt

Django Giambanco, 2020-2021
Ull, memory foam, skum, polyester
300 x 228 x 170 cm

2. Cannibal Peasant

Sigrid Holmwood, 2021
titanvit, Mayablå, rå umbra, orangejord, gul från
getapelbär och grönjord i äggtempera på
kalikå tryckt med bresilja och krapp
194cm x 106cm

3. Our House has been on Fire for Five Hundred Years

Sigrid Holmwood, 2021
titanvit, koschenill, krapp, grönjord, rå umbra,
Mayablå och gul från getapelbär i äggtempera
på kalikå tryckt med järn och alun, färgat med
bresilja och krapp
120cm x 120cm

4. Cannibal and Witch Eat the Rich

Sigrid Holmwood, 2021
titanvit, Mayablå, indigo, gul från getapelbär i
äggtempera på kalikå tryckt med järn och
alun, färgat med bresilja och krapp
90 x 90 cm

5. Bones

Sigrid Holmwood, 2021
Bresilja och krapp tryckt på kalikå
800cm x 96cm

Lilla salen

6. From a throat of flesh

Moa Franzén, Tove Salmgren och Kajsa Wadhia,
2018
32.43 min
Inspelat och mixat av Robin Jonsson.

WC

7. Teckningar

Jannica Sandström, 2021

Entréhall

8. Huvudduken

Åsa Norman, 2021
42x59 cm
bomullsgarn, silkespapper, kartong och digitalprint
på viskostyg

8. Kjorteln

Åsa Norman, 2021
42x59 cm
bomullsgarn, silkespapper, kartong och digitalprint
på viskostyg

8. Manteln

Åsa Norman, 2021
42x59 cm
bomullsgarn, silkespapper, kartong och digitalprint
på viskostyg

9. Mechthilds kudde

Åsa Norman, 2019
Installation på plexiglashylla 50 x 50 cm
Pärlbroderi. Ull, siden, stoppvadd, akrylplast och
glaspärlor

10. Mechthilds kläder

Åsa Norman, 2019
Video, 5 min och 29 sek
Foto och redigering: Marius Dybwad Brandrud

Garaget

11. The Last Breaths/the Circle

Linda Persson, 2019
laserad plywood, munblåst glas

12. Tools for Sorrow

Linda Persson, 2019
7 glaserade porslinsobjekt, 3 porslinskedjor med
fingerkrok

13. Witches Womb

Linda Persson, 2019
munblåst glas, metall böj, svart rep

14. The Naming

Linda Persson, 2019
12 opalinglas med handetsade ytor, 12
porslinsfingrar, LED-belysning, hylla

15. Witches Marks

Linda Persson, 2019
Munblåst glas, metall, glaserat porslin, syntetiskt
hår

Utställningen visas 4/9 - 10/10 2021, fre-sön kl 12-16.

www.artlabgnesta.se

Filmad visning av utställningen med inspel av konstnären Linda Persson och curatorm Caroline Malmström visas på toaletten. Filmad och klippt av Emanuel Hallklint.

Curator: Caroline Malmström

Konstnärliga ledare: Signe Johannessen, Caroline Malmström och Erik Rören

Utställningsdesign och teknik: Erik Rören och Mikael Jonasson

Kommunikation: Emanuel Hallklint

Praktikant: Isabelle Ribe